

چکیده

قانون بیمه همگانی خدمات درمانی که در تاریخ سوم آبان ماه هزار و سیصد و هفتاد و سه به تصویب رسید. رویداد نویسی برای نظام جمهوری اسلامی ایران محسوب و هدف آن ایجاد یک سیستم بیمه همگانی خدمات درمانی به عنوان بخشی از نظام جامع تامین اجتماعی کشور می باشد.

موضوع پژوهش حاضر. بیمه همگانی خدمات درمانی از دیدگاه پزشکان و مدیران اجرایی بیمارستان های عمومی دولتی و خصوصی شهر تهران در سال ۱۳۷۶ است.

هدف اصلی. بررسی بیمه همگانی خدمات درمانی از دیدگاه پزشکان و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی و خصوصی شهر تهران در سال ۱۳۷۶ می باشد. روش پژوهش حاضر توصیفی (Descriptive) است.

جامعه آماری پژوهش. شامل ۵۹ نفر از روسا (به عنوان روسای جامعه پزشکی در بیمارستان) و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی (دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران، ایران و شهید بهشتی) و خصوصی شهر تهران می باشد. این پژوهش در ۱۸ بیمارستان عمومی دولتی و ۱۵ بیمارستان عمومی خصوصی انجام شده است.

روش و ابزار گردآوری داده ها، از دو روش مصاحبه و پرسشنامه توأماً استفاده گردید. برای این منظور ۲ پرسشنامه تهیه شد. الف- پرسشنامه مربوط به روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی شامل ۳۹ سوال که طرف قرار داد با سازمان های بیمه ای می باشند. ب- پرسشنامه مربوط به روسا و مدیران بیمارستان های عمومی خصوصی شامل ۱۹ سوال که عمدتاً قرار داد همکاری با سازمان بیمه خدمات درمانی ندارد.

در تحلیل یافته ها و نتیجه گیری، در ارزیابی کلی اکثر روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی و خصوصی (بیشتر از ۵۰ درصد) نگرش مثبت و بسیار خوبی نسبت به قانون بیمه همگانی خدمات درمانی از بعد اجرایی دارند. در عین حال، نتایجی مبنی بر انجام اصلاحاتی در متن قانون بدست آمده است. در ارزیابی دیگر ۸۴/۷۵ درصد از روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی و خصوصی روند توسعه و گسترش بیمه همگانی خدمات درمانی را آرام و کند

خدمات درمانی را آرام و کند اظهار نموده اند. در مورد امکان پوشش اقشار مختلف در بیمه همگانی، حداکثر ظرف پنج سال (تاآبان ماه سال ۱۳۷۸) بیش از ۵۰ درصد از روسا و مدیران بیمارستان ها معتقد هستند که در مورد نیازمندان و خویش فرمایان با توجه به شرایط فعلی، پوشش کامل امکان پذیر نخواهد بود و با افزایش مدت زمان به بیش از ۵ سال، خدمات بیمه درمانی با کیفیت بیشتری به بیمه شدگان قابل عرضه خواهد بود.

در ارزیابی میزان نظارت و نحوه همکاری، ۵۵/۵۶ درصد از روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی از همکاری با سازمان بیمه خدمات درمانی رضایت ندارند. از دلایل عمده آن نحوه پرداخت و تأخیر در پرداخت صورت حساب های ارسالی از سوی سازمان بیان شده است. برای برطرف کردن موانع و مشکلات در این زمینه با برگزاری کلاس های آموزشی، ایجاد راه های ارتباطی بیشتر (تلفن و نمابر)، حضور ناظر مقیم و یا چرخشی و بازرسان سازمان می توان اقدام نمود.

در خصوص میزان حق سرانه بیمه خدمات درمانی، ۸۴/۷۴ درصد از روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی و خصوصی معتقد هستند که حق سرانه بیمه واقعی نمی باشد. همچنین ۹۳/۸۳ درصد از آنان تعرفه های خدمات درمانی را براساس قیمت های واقعی نمی دانند. براین اساس، انجام کار پژوهشی در مورد تعیین میزان نرخ تورم و محاسبه تعرفه براساس هزینه مواد مصرفی، نیروی انسانی، استهلاک و سود سرمایه خدمات درمانی باید صورت پذیرد. نیمی از روسا و مدیران بیمارستان های عمومی دولتی، امکانات خدمات تشخیصی، دارویی و درمانی را در حد زیاد و بسیار زیاد ارزیابی نموده اند. در عین حال، خدمات تشخیصی سی تی اسکن با میانگین نگرش ۲/۹۴ در حد کم و خدمات تشخیصی MRI و وسایل کمکی پزشکی (اورتز و پروتز) با میانگین نگرش ۱/۹ تا ۱ به میزان بسیار کم در دسترس بیمه شدگان در زمان بستری در بیمارستان قرار می گیرد.